

netilskud for enlige adoptanter er fastlagt i børnetilskudslovens § 4, stk. 3, nr. 3.

Af Socialministeriets vejledning nr. 42 af 30. januar 1996 om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag punkt 15 fremgår bl.a.:

»Det kræves ikke, at adoptanten er i slægt med barnet. Bestemmelsen tager sigte på adoptioner, hvor der før forældremyndighedsindehaverens død har været en vis form for tilknytning mellem barnet og adoptanten. Enlige adoptanter, der adopterer et udenlandsk barn gennem en af de organisationer, der er godkendt af justitsministeren efter adoptionslovens § 30, er ikke omfattet af bestemmelsen.

Tilskuddet ydes fortsat, selv om adoptanten senere indgår ægteskab, medmindre ægtefællen adopterer barnet.«

Under Folketingets behandling af lovforslag nr. L 5 af 7. oktober 1999 om ændring af børnetilskudsloven mv. modtog Socialudvalget den 7. december 1999 følgende besvarelse fra socialministeren på spørgsmål fra udvalget:

»Spørgsmål 9:

Ministeren bedes oplyse, om det kun er enlige adoptanter, der har adopteret udenlandske børn gennem en af de formidlende organisationer, der ikke kan modtage det særlige børnetilskud, jf. Socialministeriets vejledning om børnetilskud og forskudsvis udlagte børnebidrag pkt. 15, eller om dette også gælder for andre familietyper, der kan ligestilles med enlige adoptanter af udenlandske børn, f.eks. enlige der har adopteret et dansk barn uden forudgående venskabs- eller slægtsbånd, enlige adoptanter der har adopteret et udenlandsk barn ved privat adoption eller par, der har adopteret et udenlandsk barn ved formidlet adoption, hvor den ene forælder senere dør.

Svar:

Henvisningen i vejledningens pkt. 15 til enlige adoptanter, der adopterer et udenlandsk barn gennem en af de formidlende organisationer, skyldes, at Den Sociale Ankestyrelse har truffet afgørelse om, at der ikke kunne udbetales særligt børnetilskud i to af sådanne adoptionssager. Begrundelsen for afslaget var i den ene sag, at der ikke på grund af forholdene i barnets hjemland kunne gives oplysninger om den, der havde forældremyndigheden før adoptionen. I den anden

sag lagde ankestyrelsen vægt på, at adoptanten ved adoptionen har påtaget sig den fulde forsørgelsespligt for barnet, og at retten til særligt børnetilskud for enlige adoptanter er fastlagt i børnetilskudslovens § 4, stk. 3, nr. 3, der omhandler den situation, hvor barnet, efter at forældremyndighedsindehaveren er død, adopteres af dennes ægtefælle eller af en enlig person.

Da begrundelsen således i ingen af sagerne har været, at der var tale om enlige adoptanter, som havde

348

adopteret udenlandske børn gennem en af de formidlende organisationer, ville der være truffet samme afgørelse, hvis der var tale om enlige, der havde adopteret et dansk barn uden forudgående venskabs- eller slægtsbånd og enlige adoptanter, der havde adopteret et udenlandsk barn ved privat adoption. Der kan derimod ikke ud fra de trufne afgørelser drages en parallel til en situation, hvor et par har adopteret et udenlandsk barn, og hvor den ene forælder senere dør.

Spørgsmål 10:

Vil ministeren tage de nødvendige skridt til ændring af administrativ praksis, så enlige adoptanter af udenlandske børn ligestilles i relation til udbetaling af det særlige børnetilskud?

Svar:

Bestemmelsen om eneadoptanters ret til det særlige børnetilskud kom ind i børnetilskudsloven i 1973. Baggrunden var, at man var blevet opmærksom på, at ægtefæller og andre slægtninge var afskåret fra det særlige børnetilskud, når de adopterede et barn i forbindelse med forældremyndighedsindehaverens død. Derfor kan der efter børnetilskudslovens § 3, stk. 3, nr. 4, udbetales særligt børnetilskud, »når barnet, efter at forældremyndighedens indehaver er død, adopteres af dennes ægtefælle eller af en enlig person«. Med denne formulering er der ikke en generel ret til særligt børnetilskud til eneadoptanter.

Spørgsmålet om en generel ret til særligt børnetilskud har således ikke tidligere været taget op til en selvstændig vurdering. Jeg vil undersøge spørgsmålet nærmere og vende tilbage til Socialudvalget med en redegørelse, som kan danne grundlag for en eventuel lovændring.«